

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 martie 2020, în cauza penală în privința lui,

Ciobanu Georgel xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 08.09.2018-02.12.2019;

instanța de apel: 27.12.2019 – 03.03.2020;

instanța de recurs ordinar: 27.05.2020 – 23.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 02 decembrie 2019, Ciobanu Georgel a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod Penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni, cu ispășirea pedepsei, într-un penitenciar de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ciobanu Georgel, la data de 01 ianuarie 2018, aproximativ în jurul orei 14:00, fiind posesor al permisului de conducere nr. xxxxxx, fiind sub influența băuturilor alcoolice, conducând autoturismul de model „FORD”, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, se deplasa pe traseul central din satul Slobozia Mare, raionul Cahul. În timpul deplasării, în apropierea intersecției, efectuând manevra de depășire a automobilului de model „Dacia” cu numărul de înmatriculare xxxxxx, a ignorat prevederile Regulamentului circulației rutiere al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, și anume art. 3, care prevede, că: *participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze*

prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neînțemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente; art. 10 alin. (1) lit. b), care prevede, că persoana, care conduce vehiculul, trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; art. 14 lit. a) care prevede, că Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere; art. 45. alin. (1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră; art. 51 alin. (1) lit. b), care prevede că, înaintea depășirii, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure că cel care îl precedă pe aceeași bandă nu a semnalizat intenția de a depăși sau intenția de a preselecta spre stânga; art. 54 alin. (1) lit. a) că, Depășirea este interzisă în intersecțiile cu circulația nedirijată și în imediata apropiere înainte de acestea, ca urmare, fără a ține cont de situația rutieră, manifestând încrederea în sine exagerată, nu s-a isprăvit cu conducerea autoturismului și a comis tamponarea cu automobilul de model „Dacia” cu numărul de înmatriculare „xxxxxx”, la volanul căruia se afla cet. Neculseanu Ilie, născut la xxxxxx, care se deplasa regulamentar și efectua manevra de virare la stânga.

În urma accidentului rutier potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. xxxxxx din xxxxxx, lui Neculseanu Ilie i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de comoție cerebrală, proteză metalic în articulația coxo-femurală cu fisură osului femural în porțiunea inferioară a protezei, care pe fonul bolii preexistente (xxxxxx), condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică medico-legal ca vătămare corporală medie.

Astfel, prin acțiunile sale neintenționate Ciobanu Georgel a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (2) Cod penal, conform indicilor: *Încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Vîhodeț Inna, care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătorei Cahul, sediul Central din 02 decembrie 2019, în partea ce ține de stabilirea pedepsei și respingerea demersului procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciobanu Georgel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod

penal și în baza acestei Legi, să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, și totodată, să fie dispusă încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală – 6567,50 lei de la inculpatul Ciobanu Georgel în beneficiul statului.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că:

- prima instanță just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, însă acestuia i-a fost stabilită o pedeapsa inechitabilă, nefiind apreciate circumstanțele ce țin de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

- la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță nu a luat în considerație prevederile art. 61,75 Cod penal. Astfel, în partea stabilirii pedepsei în privința lui Ciobanu Georgel, în baza art. 264 alin.(2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 8 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, instanța de fond nu a luat în calcul caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, dat fiind că, infracțiunea de încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, la caz, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare medie a integrității corporale și a sănătății, săvârșită de inculpat, atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru sănătatea și viața nu numai a șoferului, ci și a altor participanți la trafic;

- prima instanță nu a ținut cont că inculpatul anterior a fost judecat pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, și în acest context, a admis din nou conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. Astfel, prin neglijența ce a manifestat-o, a pus în pericol securitatea participanților la trafic. De aceea dispunerea în circumstanțele indicate a pedepsei penale de cuantumul indicat, constituie o inechitate, ce poate constitui pericol la capitolul prevenției săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor membri ai comunității, denaturând în rândurile acestora concepția necesității asigurării comportamentului în spiritul respectării stricte a legilor;

- argumentul instanței prin care a motivat refuzul de încasare a cheltuielilor judiciare de la inculpat precum că, statul are obligația de a demonstra vinovăția persoanei, nu este plauzibil, în situația în care, statul și-a onorat această obligație, a demonstrat prin acțiuni legale vinovăția persoanei și pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli, or, art. 229 Cod de procedură

penală, indică direct că, condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare;

- prima instanța la refuzul de a fi încasate cheltuielile judiciare din contul inculpatului nu a stabilit că încasarea acestora poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului Ciobanu Georgel.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul 03 martie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința primei instanțe în latura penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciobanu Georgel recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani. În rest sentința primei instanțe a fost menținută.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului Ciobanu Georgel, nu a apreciat în deplină măsură personalitatea acestuia, precum și nu a luat în considerație faptul că, anterior Ciobanu Georgel a mai fost deferit justiției pentru infracțiuni similare, însă procesul în privința acestuia a fost încetat în baza Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 „cu privire la amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”. (f.d. 47-49).

Totodată, instanța de apel a notat că, potrivit cazierului contravențional, inculpatul a mai fost sancționat pentru consumul de alcool în locuri publice (f.d.44).

Astfel, instanța de apel, a ajuns la concluzia că, comportamentul periculos și interzis în traficul rutier a inculpatului Ciobanu Georgel, a început cu mult înainte de locul unde s-a produs accidentul rutier ce a cauzat vătămări medii părții vătămate Neculseanu Ilie, și anume de pe teritoriul satului Văleni, când a urcat la volanul automobilului ce-i aparținea, fiind în stare de ebrietate avansată produsă de alcool și a început deplasarea în direcția satului Cîșlița Prut, raionul Cahul, punând astfel viața și sănătatea sa și a altor participanți la traficul rutier în pericol sporit. Această circumstanță denotă că inculpatul în mod conștient a neglijat prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, normă care prevede, că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”.

Subsidiar, instanța de apel a punctat că, o pedeapsă mai aspră în privința inculpatului Ciobanu Georgel, va fi capabilă să contribuie la realizarea scopurilor legii penale cum ar fi: corectarea acestuia, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de acesta cât și de alte persoane. Or, o pedeapsă prea blândă ar genera dispreț și nu va fi suficientă pentru corectarea infractorului, precum și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Pedeapsa aplicată urmează să contribuie

la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, în așa mod ca acesta să fie silit să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Tot în acest context, reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului, atitudinea acestuia după comiterea infracțiunii, poziția acestuia față de fapta comisă, instanța de apel a conchis că sunt întemeiate cerințele procurorului cu privire la aplicarea unei pedepse mai severe față de inculpat, fiind rațională aplicarea pedepsei de 3 ani închisoare.

Totodată, instanța de apel a reținut că un aspect important pentru a determina pedeapsa adecvată rezidă în comportamentul inculpatului, atât până la comiterea infracțiunii, cât și după comiterea infracțiunii. Comportamentul inculpatului (*neprezentarea acestuia la ședințele de judecată*) indică la necesitatea unei pedepse mai aspre pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei penale.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate în cuantum de 6567,50 lei în contul statului, instanța de apel a calificat această solicitare, drept una nefondată, or, acestea sunt cheltuieli care sunt achitate pentru efectuarea raporturilor de expertiză judiciară.

Pe același segment de abordare, instanța de apel a constat că, la materialele dosarului nu au fost anexate bonurile de achitare a serviciilor pentru efectuarea expertizelor, iar o simplă indicare în raportul de expertiză despre costul expertizei, nu echivalează cu un bon de plată ce ar confirma achitarea reală a sumei solicitate. Or, potrivit art. 75 alin. (1) al aceleiași legi prevede că, *expertiza judiciară se efectuează cu condiția că solicitantul achită în prealabil costurile acesteia*. În cazul în care solicitantul expertizei este o instituție publică, pentru efectuarea expertizei judiciare este suficientă prezentarea prealabilă a unei garanții privind plata ulterioară, acceptată de către instituția de expertiză judiciară sau de către expertul judiciar, în cazul în care acesta își desfășoară activitatea în cadrul unui birou de expertiză judiciară.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care invocând incidența pct. 6, alin. (1) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 martie 2020, în partea soluționării chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare:

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că:

- este neîntemeiată soluția instanței de apel de a respinge cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Ciobanu Georgel în beneficiul statului în sumă de 6567,50 lei;

- soluția cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a motivat prin aceea că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului. Însă, în decizie și sentință lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului;

- conform Legii nr.316 din 22.12.2017, alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile obligatorii se face din contul bugetului de stat, a fost abrogată. Iar la moment se solicită restituirea acestor cheltuieli statului, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către Ciobanu Georgel a infracțiunii;

- la fel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în cauza penală în privința lui Luca Leonid, Decizia CSJ din 21.05.19 Dosarul nr.lra-585/2019, Guci Constantin, Decizia CSJ din 25.06.19 Dosarul nr.lra-1047/2019, atestă că, la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea expertizei judiciare, instanța de apel făcând trimitere la prevederile art.art.229 alin. (1), (3), 227 alin.(3), 143 Cod de procedură penală, art.art.2, 75 alin.(3) a Legii nr.68 din 14.04.2016, „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”, a omis faptul că prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 (publicată în Monitor Oficial cu nr.40-47 art. 108 din 09.02.2018), a fost abrogat alin.(2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Totodată, se reține că alin.(1) art.14 Cod de procedură penală, prevede cazuri când expertiza judiciară se dispune și se efectuează în mod obligatoriu. Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanțele de apel în motivarea soluțiilor adoptate, Colegiul penal lărgit al CSJ a constatat că, acestea dispunând menținerea sentinței prin care a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, și în alta cauza casarea sentinței prin care s-a dispus încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, nu au ținut cont în deplină măsură de prevederile legislației procesual penale, adoptând o soluție pripită;

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 6567,50 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art.397 pct.5) și art.416 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare. Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că în speță temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea sub aspectul invocat de recurent, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în speță, din contul inculpatului.

După cum rezultă din materialele cauzei la solicitarea organului de urmărire penală au fost întocmite 4 rapoarte de expertiză ce țin de cauza penală privindu-l pe Ciobanu Georgel, și anume: raportul de expertiză judiciară nr. xxxxxx din 05 ianuarie 2018, (f. d. 69-70, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. xxxxxx din 13 februarie 2018, (f. d. 76-77, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. xxxxxx din 13 februarie 2018, (f. d. 83-84, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. xxxxxx din 27 aprilie 2018, (f. d. 100-118, vol. I).

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că raportul de expertiză judiciară nr. xxxxxx din 05 ianuarie 2018, (f. d. 69-70, vol. I) a fost efectuat în prezenta cauză penală, până la data de 09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017,

în vigoare din 09.02.2018, care până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

În același timp, Colegiul penal lărgit atestă că celelalte rapoarte de expertiză, au fost efectuate după data de 09.02.2018, când deja erau în vigoare prevederile Legii nr. 316 din 22.12.2017.

Astfel, analizând materialele cauzei, instanța de recurs atestă că, prima instanță precum și instanța de apel, la soluționarea chestiunii privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare solicitate de către acuzatorul de stat, pentru efectuarea expertizelor judiciare nu au luat în vedere, modificările operate, la art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018.

În acest context, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției referitoare la cheltuielile judiciare, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele expuse *supra*, context în care, se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în urma efectuării rapoartelor de expertiză judiciare, confirmându-se în prezenta cauză temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel în partea soluționării chestiunii cu privire la neîncasarea cheltuielilor judiciare nu poate fi menținută, cauza urmând a fi trimisă la rejudecare în această parte în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel la rejudecarea cauzei în partea soluționării chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare, urmează să ia în considerație modificările în cauză, să argumenteze soluția în partea cheltuielilor de judecată prin prisma prevederilor art.227-229 din Codul de procedură penală, aplicabile cazului concret. Or, invocarea faptului precum că, la materialele cauzei nu au fost anexate bonurile de achitarea serviciilor pentru efectuarea expertizelor, care la rândul său a-r demonstra achitarea reală a sumelor solicitate, este cel puțin inconsistentă.

De asemenea, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în apelul respectiv referitoare la cheltuielile judiciare, să cerceteze și să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată în partea soluționării chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu și echitabil,

să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 03 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Ciobanu Georgel xxxxxx*, în partea cheltuielilor judiciare, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile hotărârii atacate, se mențin.

Decizia în partea dispusă rejudecării nu se supune căilor de atac, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena